

Μαμόθρεφτοι «επαναστάτες», ιταμοί γονείς και ισονομία

Τα κρούσματα απανωτά...

Σε πορείες διαμαρτυρίας και διάφορες προσχηματικές διαδηλώσεις, ανάμεσα στα «οργισμένα νιάτα» (και εξοπλισμένα) που συλλαμβάνονται ξεχωρίζουν οι συλλήψεις γόνων «καλών» οικογενειών. Τέκνα βουλευτών, υπουργών, καθηγητών πανεπιστημίου και πάει λέγοντας.

Η πρώτη απορία που γεννιέται, είναι γιατί αυτοί οι αυτοαποκαλούμενοι «αντιεξουσιαστές» δεν ξεκινούν την «αντίσταση» μέσα απ' το σπίτι τους, αφού οι γονείς τους είναι οι ίδιοι εκπρόσωποι της εξουσίας. Γιατί δεν γιαουρτώνουν τον μπαμπά τους; Γιατί δεν σπάνε το αυτοκίνητο της μαμάς; Γιατί δεν σκίζουν την πιστωτική τους, αντί να κατεβάζουν τις τζαμαρίες των τραπεζών;

Τι σκατά «αντιεξουσιαστές» είναι αυτοί, αφού έχουν την πολιτική δύναμη να χειραγωγούν και να χρησιμοποιούν τον νόμο και να αφήνονται ελεύθεροι, με ένα μόνο τηλέφωνο ενός «υπηρέτη» της εξουσίας, παρ' ότι κουβαλούν πάνω τους, ένα κάρο μολότοφ, βαριοπούλες, μαχαίρια κ.ά.; Τι σκατά αναρχικοί είναι αυτοί που χρησιμοποιούν την εξουσία, για να τη «σκαπουλάρουν» μόλις βρίσκονται στον «λάκκο με τ' αγγούρια», άγνωστο κι αυτό. Απλά καταδεικνύεται το γελοίο του πράγματος κι αποδεικνύεται και στην πράξη, πως κάποιοι πολίτες είναι πιο «ίσοι» απ' τους υπόλοιπους...

Κι αν αυτοί οι βουτυρόμαγκες της πορδής προκαλούν το κοινό αίσθημα με την προνομιακή μεταχείρισή τους απ' την εξουσία (που υποτίθεται ότι πολεμούν, γιατί οι ταγοί της «σκοτώνουν τα όνειρά τους» [αλήστου μνήμης παπαριά]), τι να πει κανείς για τους γονείς τους;

Αυτοί, αντί να κάνουν τουλάχιστον την πάπια και την αυτοκριτική τους, άλλοι βγαίνουν και δηλώνουν ξεδιάντροπα περήφανοι για τα «ηρωικά» τέκνα τους (που δεν έχουν τ' αχαμνά να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεων και των «ιδεών» τους), ενώ στο παρασκήνιο χρησιμοποιούν το «βύσμα», και άλλοι πουλάνε ευθαρσώς τρέλα, παίζοντας με την νοημοσύνη όλων μας, όταν προσπαθούν να μας πείσουν, πως τα βλαστάρια τους που συλλαμβάνονται εν μέσω πλήρους «εξοπλισμού» ενός «αντιεξουσιαστή», ήταν εκεί «για καφέ», ενώ τα άδεια

μπουκάλια -υποψήφια για βόμβα μολότοφ- προορίζονταν για...ανακύκλωση (τι να πει κανείς τώρα, μπροστά σ' αυτό το μεγαλείο...«οικολογικής συνείδησης»);).

Δεν είναι μόνο όμως αυτός ο εμπαιγμός και η προκλητική στάση τους, που μπορεί να εξοργίζει τον μέσο πολίτη, αλλά και η ουσιαστικά απροκάλυπτη προσπάθεια προκατάληψης της δικαιοσύνης. Γιατί τι νόημα μπορεί να έχει π.χ. η φράση «έχω εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοσύνη, αλλά γνωρίζω και πολύ καλά τα παιδιά μου» (είστε σίγουρος αγαπητέ μου; γιατί αν γνωρίζετε καλά αυτή την πλευρά των παιδιών σας που εμπίπτει στον κοινό ποινικό κώδικα, είστε κατά μίαν έννοια, συνένοχος).

Και μιλάτε για ισονομία βρε θρασίμια;...